

[Robert Pedersen]

ring vil række hånden frem til det samarbejde over midten, som hr. Erhard Jakobsen altid har stået som eksponent for, men hvor CD og de andre partier har været med til at grave en grøft. Jeg håber, det er en grøft, der kan fyldes ud.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg overhovedet ulejliger tinget med en kort bemærkning, så er det, fordi der er få ting, der gør mere indtryk på mig, end netop hvad hr. Robert Pedersen siger, fordi vi, som hr. Robert Pedersen selv venligt omtalte, har haft et meget, meget nært samarbejde i den socialdemokratiske bevægelse. Derfor føler jeg trang til at retfærdiggøre mig, ikke med hensyn til Gladsaxe og de mange penge og ligesådan herinde. Jeg har været en dyr dreng. Det sagde borgerne i Gladsaxe, men de stemte altså på mig alligevel. Jeg har også herinde været med til at sætte udgifterne i vejret. Jeg har, som hr. Robert Pedersen sagde, været med til at sige: hvilken rolle spiller det, om vi forhøjer med en enkelt procent?

Det er allerede mange år siden, jeg i Gladsaxe var nødt til at pille den ene lille ting efter den anden væk, fordi vi ikke længere havde pengene. Det er den samme opgave, jeg har måttet være med til at løse i de sidste 10 år, hvor jeg har siddet som centrumdemokraternes leder her. Det er ikke et spørgsmål om ønsker og visioner. Det er et spørgsmål om, hvor i alverden vi skal hente pengene.

Så kommer vi til, som hr. Robert Pedersen helt rigtigt var inde på, hvem det er, der betaler, og hvem det er, der får. Alt for mange af de sociale ydelser, vi praler med med store tal, går til professionelle folk af mange forskellige grader. Det er læger og socialarbejdere osv., ofte med store lønninger. Det er dem, pengene er gået til i et meget, meget stort omfang. De er ikke nået derned, hvor nøden virkelig er. Og det er ikke nogle mennesker, som der skal sidde nogle og tale med og tage sig af og alt det dér. Det er nogle mennesker, der kontant skulle have noget mere at leve af, men sådan er det ikke gået.

Det er derfor, jeg håber, at regeringen i de bestræbelser, den forhåbentlig efter et valg får tid til at tage sig af, virkelig kan grave sig

ned og sige: hvor er de grupper, der trænger til hjælp? Så må vi lidt hensynsløst sige til de andre: kære venner, vi kan ikke hente pengene til jer, for – nu kommer det sidste, jeg skal sige – hvor skal de hentes?

Som jeg tidligere i dag har peget på, er det grupperne mellem 80.000 kr. og 100.000–200.000 kr., der sammenlagt har næsten hele den skattepligtige indkomst her i landet. Det er dér, pengene skal hentes, og det er folk, der i nogle tilfælde har mindre. Når de har betalt det, de skal, og som de ikke får betalt nogen steder, og betalt den skat, som de ikke er fri for, så har de mindre at leve af end i det eksempel, jeg nævnte i dag, med en enlig mor med et par børn. Disse mennesker har mindre at leve af. Det var derfor, jeg netop havde valgt eksemplet med den enlige mor med et par børn. Det svarer nogenlunde til adskillige familiers børneantal osv. Alt det har jeg altså taget i betragtning.

Så lige til sidst blot én ting. Det, jeg sagde om fagbevægelsen, var velment . . .

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Tiden er udløbet, hr. Erhard Jakobsen!

Erhard Jakobsen (CD):

. . . sådan tror jeg nok, hr. Robert Pedersen ser det. Jeg sagde udtrykkeligt, at regeringen aldrig må glemme, at dansk fagbevægelse havde mod og kraft til at gøre dette.

Undskyld, formand, men jeg skal nok lade være med at gøre det en anden gang.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg vil helt undlade den bemærkning, jeg skulle være kommet med, på grund af det løfte, hr. Erhard Jakobsen lige afgav.

(Kort bemærkning).

Robert Pedersen (S):

Jeg er glad for det meget afdæmpede svar, fordi jeg synes, at hr. Erhard Jakobsen egentlig ikke blev godt behandlet i sin tid i mit eget parti. Derfor er jeg glad for, at det var et pænt svar.

Vi kommer ikke uden om, at den nuværende situation er et totalt brud med solidaritetsprincippet – undskyld misbruget af det ord, som bruges så meget – altså en hensynstagen til de svage. Det grundsynspunkt, jeg